

MERIDIAN SOUTHERN BAPTIST CHURCH

HỘI-THÁNH TIN-LÀNH BÁP-TÍT VIỆT-NAM

660 S. Third St., El Cajon, CA 92019

Phone: (619) 444-1106 • Fax: (619) 444-1499

Mục-Sư PHAN THẠNH BÌNH, Pastor

ÁNH SÁNG THE LIGHT

Số 500

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chơn tôi,
ÁNH SÁNG cho đường lối tôi"

Thi Thiên 119:105

June 1st 2003 . Vol. 28. No 6

SỐ 500 * Chúa Nhật, ngày 1 tháng 6 năm 2003

TÔN-GIÁO GIEO-TRỒNG BÁC-ÁI THẤT-BẠI HAY THÀNH-CÔNG

70i xin trả lời tiếp cuộc phỏng-vấn quý đài dành cho tôi trong tháng 12-2002:

"Tôn-giáo nói chung, đóng vai trò lấy tình thương, đức bác-ái làm căn-bản để hóa-giải nỗi đau-khổ của nhân-loại, đem an-bình cho con người ... Tôn giáo nào cũng lấy tình-thương làm nền-tảng, làm giáo-điều, nhưng ngày nay hình như con người mới chỉ dủ đạo để ghét nhau, chứ chưa đủ đạo để yêu nhau ...

Thưa Mục-sư, như vậy có phải chăng là tôn-giáo đã thất-bại trong nhiệm-vụ gieo trồng bác-ái, hoán-cải xã-hội?"

Trước hết chúng ta phải xét xem: Phải chăng tôn-giáo có "nhiệm-vụ gieo trồng bác-ái, hoán-cải xã-hội"?

Trong bài Tôn-Giáo (số 499), kết-luận với suy-luận: "Tôn-giáo chú tâm đến con người, chú tâm đến sự cao-cả của con người. Mỗi tôn-giáo nhìn con người ở một cách-thể riêng-biệt để tạo nên một lực-lượng tinh-thần, đập-đổ mọi dị-biệt để gần-gũi với nhau trong khoan-dung, từ-bi và bác-ái." Như vậy, tôn-giáo không chủ-trương "gieo-trồng bác-ái". Nhưng tại sao hầu-hết các tôn-giáo đều nói đến bác-ái? Chỉ vì "bác-ái" là một trong những "sự cao-cả của con người".

Hầu hết chúng ta sống tự-ái - yêu mình hơn hết. Thật ra, chúng ta chỉ có đủ tình yêu để yêu mình thôi. Nếu có dư chút đỉnh cũng chỉ yêu được người yêu mình.

Một hôm vua Pasenadi của nước Kosala đã hỏi hoàng-hậu Mallikà rằng:

Trong đời này có ai đáng thương hơn chính mình chẳng? Hoàng-hậu đáp:

- Không. Nhà vua gặt đầu nói:

- Phải.

Sáng hôm sau, vua và hoàng-hậu đến hỏi ý-kiến Đức Phật, Đức Phật dạy:

- Các người nghĩ tới nghĩ lui, nghĩ cho cùng rồi không thấy ai đáng thương hơn chính thân mình. Đời ai cũng thương thân mình hơn cả.

Tự-ái làm cho ta nổi giận khi bắt gặp cặp mắt khinh-khi, khi nghe một lời dèm pha, chỉ trích. Tự-ái đã làm cho ta mừng-rỡ, phấn chí khi được nghe câu khen-ngợi, nịnh-hót. Nên Văn-trung-Tử đã nói: Nghe lời chê-bai mà giận là làm cho người dèm-pha. Nghe câu khen-ngợi mà mừng là làm mối cho người nịnh-hót.

Tự-ái phát-triển mạnh-mẽ thì hàng rào vị-kỷ nổi rộng phạm-vi. Tự-ái càng cao bao nhiêu thì hành-động càng thiếu sáng-suốt bấy nhiêu. Tự-ái là chất bạc sau tấm gương trong để khi nhìn vào chỉ còn thấy mình. Voltaire đã than rằng: Tình-ái không mù-quáng bằng tự-ái (L'amour est moins aveugle que l'amour-propre).

Chưa có tôn-giáo nào nhận là kho tình yêu - bác-ái để các người thuộc tôn-giáo lấy tình yêu đem gieo trồng trong nhân thế. Theo Kinh-Sách, hầu hết các tôn-giáo,

chỉ mong sao mọi người yêu người bằng yêu mình là "đạt" lắm rồi, nói chi đến "bác-ái" thành-công.

Cơ-đốc giáo

"Hễ điều chi các người muốn người ta làm cho mình, thì hãy làm điều đó cho họ, vì ấy là luật-pháp và lời tiên-tri."

Kinh-Thánh - Ma-thi-ơ 7:12

Do-thái Giáo

"Điều gì các người thấy là đáng ghét, thì đừng làm cho anh em mình. Đó là toàn bộ luật-pháp, phần còn lại chỉ là lời bình-luận."

Kinh Tan-Mút - Sáp-bát 31a

Hồi-giáo

"Chẳng ai trong các người là tín-đồ nếu trước hết chưa mong-ước cho anh em mình những điều mà chính lòng mình sở-nguyện cho mình."

Kinh Xu-Nan

Khổng giáo

"Đừng làm cho người khác điều gì mà mình không muốn người ta làm cho mình."

Ngũ-Kinh

Phật giáo

"Đừng làm tổn thương người khác theo như lối mà chính mình thấy là dễ gây tổn thương."

Kinh U-Da-Na-Vác-Ga 5:8

Ấn-độ giáo

"Đây là tổng hợp nghĩa vụ: chớ làm cho người khác điều gì xét ra có thể gây cho mình đau-khổ nếu người ta cũng làm cho mình như thế."

Kinh Ma-Hap-Ba-Ra-Ta 5:1517

Thuở xa-xưa, người Việt chúng ta thuở nhỏ cũng được Quốc-văn Giáo-khoa thư dạy yêu người qua bài thơ của Nguyễn-Trãi. Vài hạng người đáng thương:

Thương người tắt-tả ngược xuôi,

Thương người lỡ bước, thương người bơ-vơ.

Thương người ốm dất trẻ thơ,

Thương người tuổi-tác già-nua bần-hàn.

Thương người cô-quá cô-đơn,

Thương người đói rách làm-than bên đường.

Thấy ai đói rách thì thương,

Rách thường cho mặc, đói thường cho ăn.

Thương người như thế thương thân.

Thương người đáng thương như vậy cũng không thể "Thương người mà hại đến thân". Chỉ mong "Thương người như thế thương thân" là đủ, còn khó đạt tới, mơ chi đến "bác-ái" thương cả chúng sinh.

Bất cứ ai cũng có thể mạnh miệng nói đến tình thương, bác-ái. Giúp được ai chút đỉnh cũng muốn tỏ ra "bác-ái" với phương-châm "cửa ít lòng nhiều". Chỉ tiếc "cửa ít" dễ thấy, còn "lòng nhiều" - bác-ái khó thấy.

Đừng mơ-tưởng "bác-ái", chỉ nghĩ đến tình yêu-thương qua dấu-hiệu bày-tỏ phẩm-chất như vậy: "Tình yêu-thương hay nhịn-nhục; tình yêu-thương hay non-tử; tình yêu-thương chẳng ghen-tị, chẳng khoe mình, chẳng lên mình kiêu-ngạo, chẳng làm điều trái phép, chẳng kiếm tư-lợi, chẳng nóng-giận, chẳng nghi-ngờ sự dữ, chẳng vui về điều không công-bình, nhưng vui trong

chân-lý. Tình yêu-thương hay dung-thứ mọi sự, tin mọi sự, trông-cậy mọi sự, nín chịu mọi sự.” (I Cô-rinh-tô 13:4-7). Xét-nghiệm bản-chất tình yêu như vậy, thử hỏi tình yêu trong chúng ta được bao nhiêu?

Thực chất tình yêu-thương con-cái đối với cha-mẹ có khi còn chờ cơ-hội “*gia bản tri hiếu tử*” - nhà nghèo mới rõ con hiếu.

Năng-lực tình yêu phi-thường: “*Tình yêu hóa-giải hận-thù*”. Nhưng trên thực-tế, hàng ngày trong gia-đình và ngoài xã-hội, một chút hận cũng đủ phá vỡ tình yêu. Như vậy, nhân-thế không phải là mảnh đất tốt cho hạt giống tình yêu nảy-nở và phát-triển. Cả nhân loại đang thất-bại trong tình trường.

Cơ-đốc nhân chân-chính có được “*sự yêu-thương của Đức Chúa Trời rải khắp trong lòng chúng ta bởi Đức Thánh-Linh đã được ban cho chúng ta*” (Rô-ma 5:5), và chính “*tình yêu-thương của Đấng Christ cảm-động chúng tôi*” (II Cô-rinh-tô 5:14) nên một số Cơ-đốc nhân chịu xức-dụng “*sự yêu-thương của Đức Chúa Trời*” và tuân theo sự “*cảm-động*” mới nảy sanh được bản-chất thật của tình yêu-thương và trở nên “*đồng một tâm-tình như Đấng Christ đã có*” (Phi-líp 2:5), để “*cứ ở trong sự yêu-thương Ngài*”, hầu tuân theo lời Chúa dạy: “*Các người hãy yêu nhau, cũng như ta đã yêu các người*” (Giăng 15:10,12). Có thể may ra mới thành-công trong yêu-thương.

Mời quý vị đón đọc số tới:

**TÔN-GIÁO CẢI-TẠO XÃ-HỘI
THẤT-BẠI HAY THÀNH-CÔNG**

PHƯƠNG DANH ĐỘC GIẢ ỦNG-HỘ ÁNH-SÁNG

- Bà và cô Ân Danh - San Diego, CA 50\$00
- Cô Vương-kim-Phương - Lorton, VA 10\$00
- Ông. Trương-Hiệp - San Diego, CA 40\$00
- Ông. Phùng-quốc-Kin - Holladay, UT 20\$00
- Bà Vũ-thi-Giàu - El Cajon, CA 40\$00
- Em Ái-Vi - El Cajon, CA 5\$00
- Em Bảo-Vi - El Cajon, CA 1\$00
- Em Ngọc-Vi - El Cajon, CA 1\$00
- Cô Phan-thanh-Linh - Lakeside, CA 200\$00
- Ông. MS Lê-phước-Thiện - Chicago, IL 10\$00
- Ông. Lê-kim-Xuân - Portland, OR 20\$00
- HT. Tjin-Lành Thân-Hữu - Alhambra, CA 20\$00
- Ông. Ân Danh - Milton, FL 20\$00
- BS. Ngô-đình-Thuần - Arlington, VA 100\$00
- Ông. MS Lý-văn-Tiểu - Burbank, CA 100\$00
- Ông. Lâm-tấn-Tú - San Diego, CA 10\$00
- Ông. Nguyễn-văn-Chương - Portland, OR 50\$00
- Ông. BS Đỗ-hùng-Phi - San Diego, CA 100\$00
- Cô Tấn-Bích - San Diego, CA 50\$00
- Ông Trần-văn-Cảnh - Wylie, TX 20\$00
- Ông. Phan-ứng-Thời - Temple City, CA 50\$00
- Cô Lê-Lộc - El Centro, CA 40\$00
- Ông. Đặng-ngọc-Dược - Deltona, FL 20\$00
- Cụ Lê-mỹ-Đại - Chula Vista, CA 10\$00
- Cụ MSTS Đặng-văn-Lục - Norwalk, CA 15\$00
- Ông. Mạnh-văn-Thanh - San Diego, CA 20\$00
- Bà Nguyễn-thị-Tươi - Deltona, FL 10\$00
- Bà Nguyễn-Phương - San Diego, CA 40\$00

CHÂN THÀNH CẢM-ƠN QUÍ VỊ

ĐÔI LỜI TÂM-TÌNH

Hội-thánh Chúa tại El Cajon vui-mừng tạ ơn Chúa đã ban-phước cho tờ Ánh-Sáng suốt 28 năm qua. Từ Ánh-Sáng phát hành số 1 vào Chúa Nhật, ngày 31 tháng 8 năm 1975, mỗi hai tuần một lần (Bi-weekly) cho tới số 361 phát-hành vào Chúa Nhật, ngày 29 tháng 9 năm 1991. Vì số độc giả trong nước cũng như ngoại quốc tăng quá nhanh và bưu-phí cũng tăng, nên bắt đầu số 362 phát-hành Chúa Nhật, ngày 20 tháng 10 năm 1991 chỉ còn hàng tháng (monthly) cho đến nay - số 500.

Nhìn lại quá trình 500 số Ánh-Sáng trong 28 năm nơi xứ người, chúng tôi hết lòng tạ-ơn Chúa. Ngài đã ban cho Hội-thánh Chúa tại đây đủ ơn, đủ sức để xử phân làm công-việc Ngài truyền-dạy: “*Hãy đi khắp thế-gian giảng Tin-Lành cho mọi người*” (Mác 16:15). Tờ Ánh-Sáng đã “*đi*” qua đường bưu-điện đem Ánh-Sáng Tin-Lành Cứu-Rỗi đến một số đồng-bào Việt ở “*khắp thế-gian*”.

Nhìn lại quá trình 500 số Ánh-Sáng trong 28 năm qua nơi xứ người, Hội-Thánh Chúa tại El Cajon, từ người già đến người trẻ đều dự phần yểm-trợ tích-cực trong công-việc “*giảng Tin-Lành cho mọi người*”. Ngoài ra Chúa đã cảm-động một số con cái Chúa khắp nơi hỗ-trợ cách đặc-lực với tinh-thần hiệp lực “*giảng Tin-Lành cho mọi người*”. Hội-Thánh Chúa cũng rất vui-mừng được một số mục-sư và một số Hội-Thánh ở các hệ-phái đã yểm-trợ thường xuyên khiến chúng tôi có được cảm nghĩ tờ Ánh-Sáng nay của “*chúng ta*”. Một số Hội-thánh đã cho làm thêm nhiều copies đặt tại các phòng mạch bác-sĩ và cơ-sở thương-mại của người Việt nơi địa-phương hầu đồng-bào ta có dịp nhận tờ Ánh-Sáng. Một số Mục-sư và con cái Chúa đã gửi danh sách thân bằng, quyến-thuộc tại địa-phương mình cư-ngụ đến chúng tôi và xin gửi tờ Ánh-Sáng. Đây cũng là câu giải-đáp nhiều vị gửi thư hỏi tại sao chúng tôi lại biết tên và địa-chỉ của quý vị để gửi tờ Ánh-Sáng đến tận nhà.

Đã lâu chúng tôi không đăng những lời tâm-tình của độc-giả trong mục “*Thì-Thảm*”. Những lá thư của độc-giả với lời tâm-tình bày-tỏ qua tờ Ánh-Sáng mà hiểu biết Chúa hơn, đời sống thuộc linh được tăng trưởng và biết cách nào chia-xẻ ơn cứu-rỗi với người khác, là điều khích-lệ Hội-Thánh Chúa tại đây. Một số độc-giả “*chưa phải là con cái Chúa*” cũng góp phần ủng-hộ vì “*thích-thứ*” một vài điều Ánh-Sáng đề-cập tới. Ông bà Hoàng-văn-Thành và các anh em trong All States Mailing Co. đã giúp-đỡ rất nhiều trong việc in và chạy địa-chỉ cho tờ Ánh-Sáng.

Mục-sư và toàn-thể con-cái Chúa tại đây, xin được gửi đến toàn thể quý vị lòng biết ơn về sự cầu-nguyện, yểm-trợ và tiếp tay trong việc phổ-biến tờ Ánh-Sáng đến cộng-đồng người Việt chúng ta trên toàn thế-giới. Cầu Chúa ban phước trên quý vị, và xin quý vị cứ tiếp-tục cầu-nguyện và yểm-trợ hầu chúng ta dự phần tích-cực “*giảng Tin-Lành cho mọi người*”.

Chúng ta cùng “*vui-mừng*” vì tờ Ánh-Sáng đã được 500 số. Chúng ta cứ “*vui-mừng trong Chúa luôn-luôn*” (Phi-líp 4:5), trong công-việc Chúa. Bởi sự “*vui-mừng*” này mà tờ Ánh-Sáng cứ thêm độc-giả và đủ tài-chánh để “*đi khắp thế-gian giảng Tin-Lành cho mọi người*”.

**4 Điều
THƯỢNG ĐẾ
Muốn Bạn
Cần Biết**

HỘI THÁNH BÁP-TÍT VIỆT NAM SALVATION
2510 N. GLENBROOK DR, GARLAND, TX 75040
INFO@SALVATIONVBC.ORG
SALVATIONVBC.ORG | FB: /SALVATIONVBC

Nhu Cầu và Sự Bất Lực của Bạn	Sự Ban Cho và Lời Hứa của Thượng Đế
“ <i>Vì mọi người đều phạm tội, không đáng hưởng vinh hiển của Thượng Đế.</i> ” “ <i>Vì tiền công của tội lỗi là sự chết.</i> ” “ <i>Linh hồn nào phạm tội, linh hồn đó sẽ chết.</i> ” (KT. Rô-ma 3:23, 6:23; Ê-xê-chi-ên 18:4)	“ <i>Khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta.</i> ” “ <i>Vì Chúa Cứu Thế đã chết cho tội lỗi một lần đầy đủ cả ... để đem anh chị em đến với Thượng Đế.</i> ” (KT. Rô-ma 5:8; I Phê-rô 3:18)
“ <i>Vì không ai nhờ tuân theo luật pháp mà được hóa thuận lại với Thượng Đế cả.</i> ” “ <i>Nhờ ân sủng, anh chị em được cứu rỗi ... không phải do công đức.</i> ” (KT. Rô-ma 3:20; Ê-phê-sô 2:8-9)	“ <i>Hãy ăn năn và tin nhận Phúc Âm.</i> ” “ <i>Hãy tin Chúa Giê-su, thì ông và cả gia đình ông sẽ được cứu.</i> ” (KT. Mác 1:15; Công-vụ 16:31)

Sự sống vĩnh cửu là nhìn biết Cha, Thượng Đế chân thật duy nhất và nhận biết Chúa Cứu Thế Giê-su là Đấng Cha sai đến. (Giăng 17:3)